

РЕШЕНИЕ

№ 5914

гр. София, 13.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 16.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **12173** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл.39, ал.1 от ЗЗЛД.

Образувано е по жалба на Р. П. В., подадена чрез адв. Т. Н. Н., срещу отказ, обективиран в писмо изх. № СТМТ/2025/05/00015-out, заедно със становище към него от 09.05.2025г. на администратора на лични данни „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД, по заявление вх. № СТМТ/2025/05/00015/05.05.2025г.

В жалбата се твърди, че отказът за изтриване на личните данни е незаконосъобразен, защото не съществуват основанията за тяхното обработване по см. на чл.17, §1 от ОРЗД. След като вземането е било погасено по давност и длъжникът е посочил, че няма да го плати доброволно, личните данни не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани, субектът е оттеглил своето съгласие и е възразил срещу обработването, поради което ответникът е бил длъжен без ненужно забавяне да ги изтрие. Погасяването по давност на задължението ликвидирало правото на принудителното му събиране. Следвало да се зачете общата погасителна давност от 5 години, която не е била прекъсвана, защото не са били предприемани никакви действия от страна на кредитора за принудително събиране на дълга.

Р. П. В. моли съдът да отмени отказа и да задължи ответникът да изтрие личните й данни от собствените си регистри, както и да преустанови подаването на информация в ЦКР за активни кредити на нейно име.

В проведеното заседание на 16.01.2026г. жалбоподателят не се явява и не се представлява. Представена е писмена молба от адв. Т. Н., в която той заявява, че поддържа жалбата. Обобщава се, че не съществувала възможност за събиране на естественото задължение, поради изтекла

погасителната давност. Жалбоподателката, изрично е заявила, че няма да заплати доброволно погасеното по давност задължение, респективно са се изчерпали възможностите за събиране на вземането в резултат, на което е отпаднал легитимния интерес на дружеството по чл. 6, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 да продължава да обработва личните й данни. Сочи, че са отпаднали целите, за които са били обработвани личните данни, а именно: събиране на вземането, поради което била налице хипотезата на чл. 17, § 1, буква „а“ от Регламента за тяхното заличаване. На основание чл. 10 от Наредба № 22/16.07.2009 г. дружеството следвало да преустанови подаването на информация за Р. П. В. в ЦКР. Извежда се, че при липса на правна възможност за принудително събиране на вземането, както и при изрично волеизявление, че задължението няма да бъде изпълнено доброволно, е преустановено основанийето за обработване на данните и за подаване на информация в регистъра. По същество се претендира актът да бъде отменен, съответно – преписката изпратена на ответника с указания за надлежно и законосъобразно произнасяне по искането.

Ответникът – администратор на лични данни „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД, чрез своя процесуален представител юрк. М. М. оспорва жалбата. В хода по същество пледира за нейното отхвърляне и потвърждаване на акта, поради издаването му от орган в рамките на неговата компетентност, при спазване на предвидената форма и без да са били допуснати нарушения на материалния закон. Заявено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В писмени бележки от 30.01.2026г. се излага, че личните данни на жалбоподателя се намират в активна обработка, защото между страните съществува спор относно погасяване на задължението по давност, който спор можел да се реши единствено в гражданско съдопроизводство, каквото нямало образувано и не е постановено решение, което да обвързва страните със сила на присъдено нещо. Дружеството като страна в облигационното правоотношение по договора за кредит не можело служебно да прилага погасителната давност, а едностранното волеизявление на длъжника не пораждало задължения за него да приеме, че този юридически факт е настъпил. Погасяването на вземането по давност единствено лишавало кредиторът да реализира правата си, посредством способите на принудителното изпълнение, но задължението оставало да съществува, поради което не следвало личните данни да бъдат изтривани по реда на чл.17, § 1, б.„а“ от ОРЗД. Позоваването на изтекла погасителна давност можело да стане пред гражданския съд, пред който е висящ спор за наличието на задължението, чрез възражение или предявяване на отрицателен установителен иск. До решаването на спора по реда на ГПК, дружеството имало законово задължение да подава личните данни за активни кредити към ЦКР на БНБ, респ. обработвало тези данни на законно основание. При условие, че лицето докажело своето право и при влязло в сила решение на граждански съд, данните щели да преминат от активна в ограничена обработка, поради нормативното изискване по чл.15, ал.4 от Наредба № 26/23.04.2009г. на БНБ за финансовите институции и чл.20 от Закона за лицата, обслужващи кредити и купувачите на кредити /ЗЛОККК/ за тяхното архивиране за срок от 5 години. Легитимен бил интересът на „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД да оперира в съответствие с приложимото законодателство с личните данни на Р. П. В., тъй като дружеството било финансова институция по см. на чл.3а ЗКИ и подлежало на отчетност по ЗСч, ЗКПО, ЗДДС, ДОПК. Обработката на личните данни се основавала на легитимния интерес на администратора по см. на чл.6, §1, б.„е“ ОРЗД във вр. чл.17, § 3, б.„д“ ОРЗД. Дружеството следвало да запази данните във връзка с евентуални правни претенции от субектите и защита при потенциални иски.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните

доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл. 144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

От БНБ на името на Р. П. В. е била изготвена и предоставена справка за кредитна задължнялост с изх. № БНБ- 152944/03.12.2024г. Видно от съдържанието на тази справка, за жалбоподателя са били подавани данни за задължения от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], свързани с поръчителство по кредит в размер на сумата от 8 348, 00 лева, с период на просрочие – над 360 дни.

Представен е договор за потребителски кредит на граждани от 23.12.2003г., видно от който на Т. Т. С. е бил предоставен кредит в размер на сумата от 7 000, 00 лв. от ТБ „Биохим“ АД, с краен срок за погасяването му- 22.12.2008г.

Жалбоподателката Р. П. В. е сключила договор № 1319/23.12.2003г., с който се е задължила да поръчителства пред ТБ „Биохим“ АД за Т. Т. С. за възстановяване на отпуснатата на нея сума от 7 000, 00 лв. по договора за банков кредит от 23.12.2003г.

На 23.05.2006г. между „Ейч Ви Би Биохим“ АД / с търговско наименование ТБ „Биохим“ АД/ и „ЕОС МАТРИКС“ ООД, е бил сключен договор за прехвърляне на вземания, по силата на който цедента е прехвърлил на цесионера възмездно вземанията, произтичащи от договорите за кредит/поръчителство, описани в приложение № 1, сред които е включено и това на Т. Т. С. ЕГН [ЕГН] , възлизащо в размер на сумата от 8 347, 70 лева.

Жалбоподателката Р. П. В. е депозирала писмо до ответника, с което на основание чл. 17, § 1, б. „а“ и б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и Съвета от 27 април 2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46 ЕО (Общ регламент относно защита на данните, ОРЗД), моли без ненужно забавяне да бъдат изтрети нейните лични данни, както от системите на „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], така и да бъде преустановено подаването на информация в Централен кредитен регистър в раздела активни кредити, а също и да бъде заличена информацията в раздела за просрочия по активни и по погасени кредити.

Изпратена е била и покана за доброволно изпълнение вх. № СТМТ/2025/05/00015/05.05.2025г., в която Р. П. В. е посочила, че задължението от 8 348, 00 лева е погасено по давност и тя няма да го плати доброволно. Сочил, че е отпаднал легитимният интерес на „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД, да обработва личните ѝ данни, за целите за които са били събирани. При липсата на правна възможност за принудително събиране на вземането и изрично волеизявление, че задължението няма да бъде платено доброволно, липсвало основание за последващо подаване на информация за кредитна задължнялост към ЦКР на БНБ. Моли да бъдат заличени всички нейни лични данни, обработвани във връзка с това задължение, както и да се подаде коригираща информация към ЦКР на БНБ.

В отговор на заявлението на жалбоподателя от „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД, са издадени обжалваните писмо с изх. № СТМТ/2025/05/00015-out, ведно със становище от 09.05.2025г. на длъжностното лице по защита на личните данни, в които е обективиран отказ за заличаване на личните данни, поради неотпадане на целите, за които те са събирани и се обработват, защото правото на кредитора съществувало и можело да бъде упражнено. Дългът не бил погасен по давност, защото нямало постановено съдебно решение между страните, поради което обработването на личните данни оставало необходимо за целите и легитимните интереси на „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД и правото на събиране на дълга не е отпаднало.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Ответното дружество „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД е администратор по смисъла на §1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД във вр. с чл. 4, т. 7 от ОРЗД на лични данни за жалбоподателя Р. П. В. по смисъла на §1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД във вр. с чл. 4, т. 1 от ОРЗД, свързани с договор за поръчителство № 1319/23.12.2003г., сключен с ТБ „Биохим“ АД, вземането по който е прехвърлено с договор за цесия от дата 23.05.2006г. на „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД.

По делото се представиха доказателства /длъжностна характеристика и уведомление до КЗЛД/, че Д. А. Б. е определена за длъжностно лице по защита на личните данни на „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД. Видно от т.1.15 от длъжностната характеристика, лицето е оправомощено да изготвя отговори на заявления, жалби и сигнали, подадени от субектите на лични данни. Длъжностното лице по защита на личните данни изпълнява задачите по чл.39 ОРЗД, като субектите на данни могат да се обръщат към него по всички въпроси, свързани с обработването на техните лични данни и при упражняването на правата им съгласно ОРЗД /чл.38, ал.4/. Представено е също и уведомително писмо от изпълнителния директор на „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД, от съдържанието на което се установява, че дружеството е възложило на Д. Б., назначена на длъжност „длъжностно лице по защита на данните“ да изпълнява функциите по чл.38 и чл.39 от ОРЗД във връзка с изготвянето на отговорите по постъпилите молби, заявления, жалби, свързани с упражняване на правата на субектите на данни по см. на чл.15-чл.22 от Регламент /ЕС/ № 2016/679. Представено е също писмено пълномощно /рег. № 3396/07.06.2024г. на нотариус П. П. с район на действие СРС, рег. № 533 на Нотариалната камара/ за надлежно учредена от управителя на дружеството Т. И. В. представителна власт в полза на юрк.М. С. М. да го представлява при подаване на отговори на постъпили молби от страна на длъжници.

Мотивът на ответника да откаже да удовлетвори искането на жалбоподателя е, че вземането не е погасено по давност и подлежи на доброволно, респ. принудително събиране, поради което не са отпаднали целите, за които се обработват личните данни.

Задължението на администратора на лични данни е определено от разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/16.07.2009 г. за Централния кредитен регистър /ЦКР/, съгласно която: „Институциите по чл. 4, ал. 1 са длъжни да събират и подават към ЦКР информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване“. В този смисъл, крайният времеви срок на задължението на „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД за събиране/обработване на лични данни съвпада с момента на окончателното погасяване на задълженията по съответните кредити. За да бъде правилно приложен материалния закон следва да се анализира регламентираното в чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/16.07.2009г. понятие за окончателно погасяване на кредитите в аспекта на погасяването им по давност.

Съгласно чл. 110 от ЗЗД с изтичане на петгодишна давност се погасяват всички вземания, за които законът не предвижда друг срок. Съгласно чл. 120 ЗЗД давността не се прилага служебно с изтичането на срока, а само по възражение на длъжника, каквото в случая е налице, тъй като Р. П. В. категорично е отказала да плати задължението си, като се е позовала на изтекла давност. Според чл. 118 ЗЗД, ако длъжникът изпълни задължението си и след изтичането на давността, той няма право да иска обратно платеното, макар и в момента на плащането да не е знаел, че давността е изтекла. Случаят не е такъв, защото длъжникът категорично е заявил, че няма да го заплати, като се е аргументирал с изтеклата погасителна давност и на това основание иска да се преустанови подаването на информацията към ЦКР, както и да се заличи информацията за кредита в регистрите на администратора.

В тази връзка, когато 5-годишният срок на погасителната давност по чл.110 ЗЗД обективно е изтекъл, то материалното право по вземането продължава да съществува и може да бъде доброволно платено от длъжника, или принудително събрано от кредитора, освен ако длъжникът

не направи възражение за изтекла погасителна давност, т.е. при липсата на такова възражение кредита не е окончателно погасен по смисъла на чл. 10, ал. 1 от Наредбата. По аргумент на противното, когато това възражение вече е повдигнато от длъжника, то очевидно не може да се очаква нито доброволно плащане от негова страна, нито е възможно принудително събиране от кредитора. При тази хипотеза кредитът е окончателно погасен по смисъла на цитираната норма на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/16.07.2009 г. на БНБ.

В конкретиката на настоящия казус, възражението за изтекла погасителна давност следва да се счита упражнено от Р. П. В. на 05.05.2025г., когато е било подадено заявление вх. № СТМТ/2025/05/00015 за заличаване на личните й данни, както и за преустановяване подаването на информация към ЦКР за активни кредити на нейно име.

Тук е мястото да се цитират разясненията, дадени от СЕС в Решение от 07.12.2023 г. по съединени дела № С-26/22 и № С-64/22, а именно : „Член 6, §1, б.“е“ от ОРЗД предвижда три кумулативни условия, за да бъде обработването на лични данни законосъобразно, а именно, първо, администраторът или третото лице да преследва легитимни интереси, второ, обработването на личните данни да е необходимо за целите на преследваните легитимни интереси и трето, основните интереси, свободи или права на лицето, ползващо се от защитата на данните, да нямат преимущество“. Според СЕС обработването на данни, обаче, трябва и да е необходимо за постигането на легитимните интереси, преследвани от администратора или от трето лице, и интересите или основните права и свободи на субекта на данни да нямат преимущество пред тези интереси. При това претегляне на съответните противоположни права и интереси, през призмата на всички релевантни обстоятелства, а именно на администратора или на участващите трети лица, от една страна, и на субекта на данните, от друга, е важно да се отчетат, по-специално основателните очаквания на субекта на данни, както и обхватът на съответното обработване и отражението му върху този субект, както и да се прецени, дали интересите и основните права или свободи на лицата, за които се отнася това обработване, нямат преимущество пред легитимния интерес на администратора или на трета страна“.

В решението от 07.12.2023г. на СЕС по съединени дела № С-26/22 и № С-64/22, е постановено, че „Член 5, § 1, буква „а“ от ОРЗД във връзка с член 6, § 1, ал.1, буква „е“ трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска практика на частни агенции за икономически справки, състояща се в съхраняване в техните собствени бази данни на информация от публичен регистър, отнасяща се до предоставянето на освобождаване от остатъка по задълженията в полза на физически лица, за да може да дава сведения относно кредитоспособността на тези лица през период, надвишаващ срока, през който данните се съхраняват в публичния регистър“.; „Член 17, параграф 1, буква „в“ от Регламент 2016/679 трябва да се тълкува в смисъл, че субектът на данните има право да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, когато възражава срещу обработването съгласно член 21, § 1 от този регламент и не са налице законови основания, които имат преимущество и по изключение могат да обосновават разглежданото обработване“.

В преписката не се съдържат никакви писмени доказателства, а и не се твърди от ответника, че срещу Р. П. В. е било предприемано принудително изпълнение на цедираното вземане. В уведомлението от 05.05.2025г. освен, че тя се е позовала на погасителната давност, изрично е заявила, че няма да плати доброволно задължението. Това волеизявление води до отпадане на възможността вземането да

бъде събрано принудително и има за последица преустановяване на легитимния интерес на дружеството по чл. 6, § 1, буква „е“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 да продължи да обработва личните данни. Липсата на образувано изпълнително производството, в което длъжникът би имал възможност да направи възражение за изтекла погасителна давност, както и да предяви иск с правно основание чл.439 ГПК и след неговото уважаване да поиска прекратяване на производството по реда на чл.433, ал.1, т.7 ГПК, „представлява сериозна намеса в основните права на субекта на данни, закрепени в членове 7 и 8 от Хартата. Всъщност тези данни служат като отрицателен фактор при оценката на кредитоспособността на субекта на данни и следователно представляват чувствителна информация за личния му живот (вж. в този смисъл решение от 13 май 2014 г., Google S. и Google, дело № [C-131/12](#), т. 98). Тяхното обработване може значително да навреди на интересите на субекта на данните, тъй като съобщаването им може чувствително да затрудни упражняването на неговите свободи, по-специално когато става въпрос за покриване на основни нужди“ /съображение 94 от Решение от 7 декември 2023 година по съединени дела № C-26/22 и № C-64/22 на СЕС/. Продължаването на подаване на информация към ЦКР при БНБ за съществуващо задължение на Р. П. В., съдът счита, че представлява значително ограничение в нейната правна сфера, защото безусловно води до намаляване на възможностите ѝ, при кандидатстване за кредит да получи одобрение от финансови институции.

Личните данни на Р. П. В. повече не са необходими за целите за които са били събирани или обработвани по смисъла на чл.17, §1, б.“а“ от Регламент /ЕС/ 2016/679, поради което на това основание за жалбоподателя е възникнало правото на изтриване на същите. По тази причина, отказът на ответника нарушава съществуващото за Р. П. В. право „да бъдеш забравен“ и се явява незаконосъобразен акт, подлежащ на отмяна на основание чл.146, т.4 АПК. След като дългът окончателно е бил погасен, поради изтичане на погасителната давност, на основание чл.10, ал.3 от Наредба № 22/16.07.2009г. ответникът е длъжен да подаде към Централния кредитен регистър на БНБ информация, че на името на Р. П. В. няма активен кредит за съответния отчетен период. Погасяването на кредита, независимо от способа - дали чрез плащане или поради изтекла давност е основание по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/2009г. за преустановяване подаването на информация до ЦКР. След погасяване на дълга по давност и при липса на предприети действия по принудителното му събиране, ответникът следва да отпише задължението и вече няма основание да подава информация до ЦКР на БНБ, защото то не е активно. Ответникът, чиято е доказателствената тежест не установи, че съществуват убедителни законови основания за обработването, които имат предимство пред интересите, правата и свободите на Р. П. В., или за упражняването или защитата на правни претенции срещу нея към момента на издаване на акта- 09.05.2025г., както и към момента на приключване на устните

състезания- 16.01.2026г.

Противно на възприетото от ответника в акта, обработването на личните данни на жалбоподателя се явява незаконосъобразно по смисъла на чл. 6, § 1, б. „б“, б. „в“, „е“ от Регламент /ЕС/ 2016/679. Личните данни на Р. П. В. вече не са необходими за целите на кредита, за които са били събирани и обработвани; липсва „съгласие на субекта“ по смисъла на легалното определение по чл.4, т.11 от ОРЗД; субектът възразява срещу обработването, както и няма законни основания за обработването, които да имат преимущество. Отпадал е легитимният интерес на дружеството по чл. 6, § 1, б. „е“ от ОРЗД, да продължи да обработва личните данни на длъжника.

В заключение, **отказът** на администратора „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД представлява незаконосъобразен акт и поради наличието на основанието по чл.146, т.4 от АПК, същият следва да бъде отменен. След анализ на приетия доказателствен материал, съдът намира, че е осъществен фактическият състав по чл.17, § 1, б. „а“ от Регламент /ЕС/ 2016/679, обуславящ задължението на администратора да изтрие без ненужно забавяне личните данни на Р. П. В. ЕГН [ЕГН]. Условието обработването да е необходимо, съдът разглежда през призмата на т.нар. принцип за „свеждане на данните до минимум“, прогласен в чл. 5, § 1, б. „в“ от ОРЗД, съгласно който личните данни трябва да бъдат „подходящи, свързани с и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват“ (вж. решение от 4 юли 2023 г., Meta Platforms и др. по дело № [C-252/21](#) на СЕС).

При условията на чл.173, ал.2 от АПК преписката се връща за ново произнасяне от ответника, който в изпълнение на указанията на съда трябва да заличи личните данни на Р. П. В. ЕГН [ЕГН] и да подаде коригираща информация до ЦКР за липса на активни задължения по кредити на името на лицето.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на жалбоподателя се възстановяват направените разноски, които представляват заплатени държавна такса в размер на сумата от 5,11 евро /пет евро и единадесет евроцента/ и адвокатски хонорар за осъществена правна помощ и съдействие от адв. Т. Н. Н. в размер на сумата от 600, 00 /шестстотин/ евро.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК, **Административен съд София-град**, 22-ри състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ отказ на администратора на лични данни „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД, обективиран в **писмо изх. № СТМТ/2025/05/00015-out, заедно със становище към него от 09.05.2025г.** да бъдат изтрети личните данни на Р. П. В. ЕГН [ЕГН], както и да се подаде коригираща информация до ЦКР, като:

ВРЪЩА на „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] за ново произнасяне заявление вх. № СТМТ/2025/05/00015/05.05.2025г. на Р. П. В. за заличаване на личните ѝ данни, както и за изпращане на информация до ЦКР за липса на активни кредити на нейно име.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четирнадесет/ дневен срок за изпълнение, който започва да тече от датата на влизане в сила на съдебното решение.

ОСЪЖДА „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „М.“,[жк], [улица], [жилищен адрес] да заплати на Р. П. В. ЕГН [ЕГН] от [населено място], район „Н.“, ж.к. „Н.- II част“, [жилищен адрес] сумата от 605,11 евро /шестстотин и пет евро и единадесет евроцента/ на основание чл.143, ал.1 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл.138 АПК.

Съдия: